

موادی از قانون مدنی

- قراردادهای خصوصی نسبت به کسانی که آنرا منعقد نموده اند در صورتیکه مخالف صریح قانون نباشد نافذ است. (ماده ۱۰ قانون مدنی)

- اثر قانون نسبت به آتیه است و قانون نسبت به ما قبل خود اثر ندارد مگر اینکه در خود قانون، مقررات خاصی نسبت به این موضوع اتخاذ شده باشد. (ماده ۴ قانون مدنی)

- اسناد عادی در دو مورد اعتبار اسناد رسمی را داشته درباره طرفین و وارث و قائم مقام آنان معتبر است:

۱- اگر طرفی که سند بر علیه او اقامه شده است صدور آنرا از منتسب الیه تصدیق نماید.

۲- هرگاه در محکمه ثابت شود که سند مزبور را طرفی که آنرا تکذیب یا تردید کرده فی الواقع امضاء یا مهر کرده است. (ماده ۱۲۹۱ قانون مدنی)

- در مقابل اسناد رسمی یا اسنادی که اعتبار اسناد رسمی را دارد انکار و تردید مسموع نیست و طرف می تواند ادعای جعلیت باسناد مزبور کند یا ثابت نماید که اسناد مزبور بجهتی از جهات قانونی از اعتبار افتاده است. (ماده ۱۲۹۲ قانون مدنی)

- سند عبارت است از هر نوشته که در مقام دعوی یا دفاع قابل استناد باشد. (ماده ۱۲۸۴ قانون مدنی)

- شهادتنامه سند محسوب نمی شود و فقط اعتبار شهادت را خواهد داشت. (ماده ۱۲۸۵ قانون مدنی)

- مفاد سند در صورتی معتبر است که مخالف قوانین نباشد. (ماده ۱۲۸۸ قانون مدنی)

موادی از قانون مدنی

- سند بر دو نوع است: رسمی و عادی

(ماده ۱۲۸۶ قانون مدنی)

- اسنادی که در اداره ثبت اسناد و املاک و یا دفاتر اسناد رسمی یا در نزد سایر مامورین رسمی در حدود صلاحیت آنها و بر طبق مقررات قانونی تنظیم شده باشند رسمی است.

(ماده ۱۲۸۷ قانون مدنی)

- غیر از اسناد مذکوره در ماده ۱۲۸۷ سایر اسناد عادی است. (ماده ۱۲۸۹ قانون مدنی)

- هر مالکی نسبت بمایملک خود حق همه گونه تصرف و انتفاع دارد مگر در مواردی که قانون

استثناء کرده باشد. (ماده ۳۰ قانون مدنی)

- عقد لازم آنست که هیچیک از طرفین معامله حق فسخ آنرا نداشته باشد مگر در موارد معینه. (ماده

۱۸۵ قانون مدنی)

- عقد حائز آنست که هر یک از طرفین بتواند هر وقتی بخواهد فسخ کند.

(ماده ۱۸۶ قانون مدنی)

- عقد ممکن است به یکطرف لازم باشد و نسبت به طرف دیگر جائز.

(ماده ۱۸۷ قانون مدنی)

- عقد خیاری آنست که برای طرفین یا یکی از آنها یا برای ثالثی اختیار فسخ باشد.

(ماده ۱۸۸ قانون مدنی)

- عقد منجز آنست که تاثیر آن بر حسب انشاء موقوف به امر دیگری نباشد والا معلق خواهد بود.

(ماده ۱۸۹ قانون مدنی)

موادی از قانون مدنی

- برای صحت هر معامله شرایط ذیل اساسی است

۱- قصد طرفین و رضای آنها ۲- اهلیت طرفین ۳- موضوع معین که مورد معامله باشد ۴-

مشروعیت جهت معامله

(ماده ۱۹۰ قانون مدنی)

- تصرف بعنوان مالکیت دلیل مالکیت است مگر اینکه خلاف آن ثابت شود.

(ماده ۳۵ قانون مدنی)

- تصرفی که ثابت شود ناشی از سبب ملک یا ناقل قانونی نبوده معتبر نخواهد بود.

(ماده ۳۶ قانون مدنی)

- تملک حاصل میشود.

۱- باحیاء اراضی موات و حیازت اشیاء مباحه

۲- بوسیله عقود و تعهدات

۳- بوسیله اخذ بشفعه

۴- بارث

(ماده ۱۴۰ قانون مدنی)